

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15183/2022
10.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ЈП „Водовод“ из Враћа, чији је пуномоћник Марија Јанићијевић адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 675/22 од 01.06.2022. године, у седници већа одржаној 10.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 675/22 од 01.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 675/22 од 01.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Враћу Гж 675/22 од 01.06.2022. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Враћу П 911/19 од 18.01.2022. године којом је укинута једанаест платних налога Основног суда у Враћу ближе означених у ставу првом изреке првостепене пресуде, од којих су сви издати по рачунима тужиоца од 13.05.2019. године на износ главног дуга од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.05.2019. године и трошковима издавања платног налога од 7.900,00 динара, и којом је обавезан тужилац да исплати туженом износ од 141.000,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке другостепене пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потреба уједначавања судске праксе, разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначеног тумачења права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18, 18/20), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП из разлога

што не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. О праву тужиоца нижестепени судови одлучили су применом одговарајућих одредаба материјалног права, а накнада адвокатских услуга је чињенично питање сваког конкретног спора. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбама Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 468. став 1) и да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена (члан 479. став 6), као и то да ако једна тужба против истог туженог обухвата више захтева који се заснивају на истом чињеничном и правном основу надлежност се одређује према збиру вредности свих захтева (члан 30. став 1).

Тужилац је у периоду од маја до августа 2019. године поднео једанаест мандатних тужби, ради исплате дуга од по 6.000,00 динара, а започете поступке првостепени суд је 16.09.2019. године спојио ради заједничког расправљања, тако да је у конкретном случају, у коме је вредност предмета спора 66.000,00 динара, поступак вођен по правилима о спору мале вредности.

Будући да је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је право на изјављивање ревизије искључено одредбом члана 479. став 6. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена, па је одбачена применом члана 413. ЗПП, као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**